

Β'. Ανάλυση – ερμηνεία εικόνας

1. Ταυτότητα:

Α' Ταυτότητα της πηγής

- Τοποθέτηση της πηγής στο ιστορικό πλαίσιο

- Ποιος είναι ο δημιουργός της ;

- Πού και πότε δημιουργήθηκε η πηγή;

- Κατάταξη της πηγής (είδος – τύπος)

- Πρωτογενής πηγή

- Δευτερογενής πηγή

2. Περιγραφή:

- πρόσωπα – χαρακτήρες: ενδυμασία, έκφραση, χειρονομίες, στάση, δράση, κίνηση – υπερβολές ή όχι στο σχεδιασμό – πραγματικοί ή συμβολικοί,
- αντικείμενα – ζώα: ρεαλιστικά, υπερβολικά κλπ,
- πλάνο: φόντο – προσκήνιο, κέντρο – άκρα,
- λεπτομέρειες: ημερομηνίες, αριθμοί, γράμματα μέσα στην εικόνα (εκτός από τον τίτλο ή τη λεζάντα), ενδυμασία, χαρακτηριστικά αντικείμενα κλπ,
- εικόνα ή εικονοκείμενο: τίτλος, λεζάντα – χωρίς λόγια.

3. Τεχνικά χαρακτηριστικά – μορφή:

• υλικά και μέσα δημιουργίας: χαρτί, χαρτόνι, μέταλλο, γυαλί κλπ – στυλό, μολύβι, χρωματιστό μολύβι (κραγιόν), κάρβουνο, πένα, μαρκαδόρος κλπ – σχήμα και μέγεθος εικόνας,

• σύστημα δημιουργίας: ελεύθερη και αφαιρετική σχεδίαση ή ακριβής και λεπτομερής, προοπτική, χρήση γραμμών (ευθείες, καμπύλες, τεθλασμένες, κανονικές, ακανόνιστες) και γεωμετρικών σχημάτων, χρήση χρωμάτων ή σύνθεση ασπρόμαυρη, τόνοι, προέλευση και τύπος γραμμμάτων κλπ,

4. Ανάλυση – ερμηνεία:

- σχεδιασμός χαρακτήρων: θετικός ή αρνητικός,
- αναγνώριση και ερμηνεία συμβόλων,
- τρόποι αναπαράστασης θέματος, εποχής και περιβάλλοντος: ρεαλιστικός, συμβατικός, ανατρεπτικός, απροσδόκητος κλπ,
- συσχέτιση θέματος με γεγονότα, πρόσωπα, τόπο και χρόνο,
- διασταύρωση με άλλες πηγές και βιβλιογραφία - επισήμανση υπερβολών,
- συσχέτιση λόγου και εικόνας (αξιοποίηση και των μικρών λεπτομερειών),
- πρόθεση δημιουργίας – λόγοι επιλογής του θέματος,
- αποδέκτες: πληροφορίες ή υποθέσεις για το <<αυθεντικό ακροατήριο>> της
- στάση του εικονογράφου απέναντι στο θέμα του – πιθανές εξηγήσεις,
- πρόσληψη: ερμηνεία/-ες και απήχηση της πηγής στην εποχή της ή και αργότερα, κατηγορίες αποδεκτών (άμεσων ή έμμεσων) τους οποίους η προτεινόμενη από τον καλλιτέχνη ερμηνεία θα εύρισκε σύμφωνους ή θα έκανε να αντιδράσουν.